

ZASADY PRYZNAWANIA DODATKU ZA ZNAJOMOŚĆ JĘZYKÓW OBCYCH

1. Dodatek za znajomość języków obcych, zwany dalej „dodatkiem”, przyznaje się pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku, na którym posługiwanie się językiem obcym jest niezbędne do wykonywania czynności wynikających z zakresu obowiązków służbowych pracownika.

2. Dodatek przyznaje kierownik jednostki w wysokości uzależnionej od stopnia wykorzystania znajomości języka obcego na stanowisku pracy.

3. Przyznanie dodatku, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest złożeniem przez pracownika egzaminu ze znajomości języka obcego z wynikiem pozytywnym przed komisją powołaną przez Prezesa Akademii.

4. Od składania egzaminu, o którym mowa w ust. 3, zwolniony jest pracownik posiadający:

- 1) dyplom ukończenia właściwego wydziału filologicznego szkoły wyższej,
- 2) uprawnienia tłumacza w zakresie danego języka obcego, przyznane na podstawie odrębnych przepisów,
- 3) dyplom ukończenia szkoły wyższej lub szkoły średniej za granicą, w której językiem wykładowym był

język obcy, za którego znajomość pracownik ma pobierać dodatek.

5. Złożenie egzaminu, o którym mowa w ust. 3, uprawnia do dodatku przez okres 5 lat. Warunkiem przyznania dodatku po upływie tego okresu jest ponowne złożenie egzaminu. Nie dotyczy to pracownika, który złożył egzamin z wynikiem co najmniej dobrym.

6. Dodatek przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie.

7. Dodatek przysługuje również za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

8. Dodatek może być przyznany od pierwszego dnia miesiąca następującego po:

- 1) złożeniu przez pracownika egzaminu z wynikiem pozytywnym,
- 2) przedłożeniu dokumentów uzasadniających zwolnienie pracownika od składania egzaminu.

9. Dodatek przyznaje się na czas wykonywania pracy na stanowisku, o którym mowa w ust. 1.

839

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 października 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 16 § 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751—753, Nr 121, poz. 769 i Nr 124, poz. 782) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 września 1992 r. w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 70, poz. 352, z 1993 r. Nr 16, poz. 75, z 1994 r. Nr 65, poz. 280, z 1996 r. Nr 3, poz. 24 i Nr 154, poz. 750 oraz z 1997 r. Nr 67, poz. 433 i Nr 126, poz. 814) w § 2 wprowadza się następującą zmianę:

w ust. 34 w województwie radomskim:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Sąd Rejonowy w Lipsku — dla gmin: Chotcza, Ciepiałów, Lipsko, Rzecznów, Sienno i Solec nad Wisłą,”

— dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) Sąd Rejonowy w Zwoleniu — dla gmin: Kazanów, Policzna, Przyłęk, Tczów i Zwoleń.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Kubicki*